

Nd.

937. Breytingartillögur

við frumvarp til laga um almannatryggingar.

Frá Páli Zóphóniassyni.

1. Við 11. gr. Greinin orðist svo:

Skipta skal landinu í tryggingaumdæmi, eftir því sem hagkvæmt þykir, og skal við ákvörðun umdæma höfð hliðsjón af skipun læknishéraða og lög-sagnarumdæma.

I hverju tryggingaumdæmi skal starfa fimm manna trygginganefnd. Tveir nefndarmenn skulu kosnir af hreppsnefndum á tryggingasvæðinu, tveir skipaðir af tryggingaráði og einn skipaður af ráðherra, og er hann formaður nefndar-innar. Á sama hátt skal kjósa og skipa jafnmarga varamenn.

Kjörtímabil trygginganefnda er hið sama og hreppsnefnda. Ef sveitarfélagi er skipt milli tveggja eða fleiri tryggingaumdæma, tekur sveitarstjórn þess þátt í kosningu trygginganefndar í því umdæmi, þar sem flestir af ibúum sveitar-félagsins eiga heima.

Hlutverk trygginganefndar er að fylgjast með öllu, er að framkvæmd trygg-inganna í umdæminu lýtur, og skal hún, ef tryggingaráð óskar, reka skrifstofu fyrir Tryggingastofnunina og sjá um sérhvert það starf, er tryggingaráð felur henni. Enn fremur skal trygginganefnd gæta hagsmuna hinna tryggðu í hví-vetna og benda á atriði, er mæltu verða til hagsbóta fyrir þá eða til sparnaðar á rekstri trygginganna.

Póknun til trygginganefndarmanna skal ákveðast af hreppsnefndarfundi þeim, er mennina kýs, og skal greidd að $\frac{2}{5}$ af hreppsnefndum á svæðinu og $\frac{3}{5}$ af Tryggingastofnuninni. Feli tryggingaráð trygginganefnd að reka skrif-stofu eða gera önnur störf fyrir sína hönd, greiðist sérstaklega fyrir það af Tryggingastofnuninni.

Ráðherra setur trygginganefndum starfsreglur, að fengnum tillögum trygg-ingaráðs.

2. Við 14. gr. Greinin orðist svo:

Landið skal vera eitt verðlagssvæði.

3. Við 15. gr. Greinin orðist svo:

Árlegur ellilifeyrir er sem hér segir:

Fyrir hjón, þegar bæði fá lifeyri kr. 1800.00 á ári

Fyrir einstakling og hjón, þegar annað fær lifeyri — 1000.00 —

Sömu fjárhæð og hjónum er greidd samkvæmt þessari grein skal greiða konu og karlmanni, þótt ógift séu, ef þau búa eða hafa búið saman og haft sameiginlegt heimilishald.

4. Við 20. gr. Greinin orðist svo:

Árlegur barnalifeyrir er kr. 700.00, og er hann greiddur í þeim tilvikum, sem um getur í 21. til 29. gr.

5. Við 30. gr. Greinin orðist svo:

Árlegar fjölskyldubætur eru kr. 350.00, og eru þær greiddar eftir reglum

31. og 33. gr. með hverju barni undir 16 ára, sem er umfram þrjú í fjölskyldu.

6. Við 38. gr. Í stað orðanna „Tryggingastofnunin getur kr. 540.00 á ári“ í byrjun greinarinnar komi: Tryggingaráð getur veitt eiginkonu ellilifeyris- eða örorkulifeyrisþega bætur, enda þótt hún sé ekki fullra 67 ára eða sjálf öryrki, sbr. 18. gr., og skulu þær vera kr. 500.00 á ári.

7. Við 42. gr. Greinin orðist svo:

Sjúkrabætur greiðast frá og með 11. veikindadegi og í allt að 26 vikur samtals á einu ári, enda geti sjúklingurinn sýnt fram á, að tekjur hans hafi minnkad vegna veikindanna. Tryggingaráði er þó heimilt að ákveða, að bætur skuli greiddar lengur, einkum ef veikindin stafa af slysförum og óvist er, hvort um varanlega örorku verður að ræða. Sjúkrabætur eru ekki greiddar nema hlutað-eigandi hafi verið óvinnufær lengur en 12 daga.

Nú heldur hinn sjúki atvinnutekjum sínum að meira eð minna leyti, og skal þá einnig greiða sjúkrabætur, en þó svo, að þær að viðbættum hreinum atvinnutekjum séu eigi hærri en bótaupphædir laganna, að viðbættum 25 af hundraði.

Sjúkrabætur falla niður þann dag, sem hinn tryggði verður vinnufær, enda þótt hann taki ekki til starfa eða vanræki að segja frá bata sínum.

8. Við 56. gr. Í stað „1200.00“ í annarri málsg. komi: 1000.00.

9. Við 57. gr.

- a. Í stað „kr. 1200.00 á ári“ í 1. tölulið komi: kr. 1000.00 á ári.
b. Í stað „kr. 800.00“ í 2. tölulið komi: kr. 700.00.

10. Við 107. gr. Greinin orðist svo:

Iðgjöld skulu vera sem hér segir:

Kvaentir karlar kr. 120 á ári.

Ókvæntir karlar kr. 96 á ári.

Ógistar konur kr. 72 á ári.

Auk þessara iðgjalda skulu einstaklingar og félög greiða sem iðgjöld hundraðshluta af tekjum sínum eins og hér segir:

- a. Þeir, sem hafa 15 þús. kr. nettótekjur eða minna, skulu greiða 1% af nettótekjum sínum.
b. Þeir, sem hafa milli 15 þús. og 30 þús. kr. nettótekjur, skulu greiða 1½% af nettótekjum sínum.
c. Þeir, sem hafa yfir 30 þús. kr. nettótekjur, skulu greiða 2% af nettótekjum sínum.

Áður en iðgjöld eru reiknuð út samkvæmt a-, b- og c-liðum þessarar gr., skal draga frá nettótekjunum fyrir persónufrádrætti, og skal það vera:

Fyrir hjón kr. 5130.

Fyrir einstakling kr. 2850.

Fyrir barn kr. 2000.

11. Við 112. gr. Greinin orðist svo:

Hver sá, er hefur í þjónustu sinni launþega, einn eða fleiri, sem rétt eiga til slysabóta, sbr. 45.—58. gr., skal greiða Tryggingastofnuninni eina krónu fyrir hverjar hundrað krónur, sem hann greiðir í kaup til launþega sinna.

12. Við 116. gr. Í stað „7½ millj. kr.“ í fyrstu málsg. komi: 8 millj. kr.

13. Við ákvæði til bráðabirgða.

- a. Við 1. tölulið. Liðurinn falli niður.
b. Við 2. tölulið. Aftan við greinina bætist: Vísitöluhækkun reiknast þó ekki af þeim hluta iðgaldsins, sbr. 107. og 112. gr., sem lagt er á sem hundraðsgjald.
c. Aftan við 8. tölulið bætist: Enn fremur að láta endurskoða lög um heimilisfang og leggja fyrir næsta þing frv. til laga, er skyldi alla til að hafa vega-bréf, er m. a. sýni, hvort sé lögheimilið.